A rovásírás üzenet

Sikeresen befejeződött a VII. Felvidéki Országos Rovásírásverseny és Műveltségi Találkozó, a Palóc Társaság egyik legnagyobb évenként ismétlődő rendezvénye.

Május 13-án, pénteken az ipolysági Fegyverneki Ferenc Egyházi Gimnáziumban találkoztak azok a versenyzők, kísérők, akik az előző három, a harkácsi, a szimői és a somorjai körzeti döntőben a legjobbaknak bizonyultak. Ötvenketten gyűrkőztek neki a feladatoknak és ötvenketten voltak, akik a verseny végén is úgy érezhették: nyertesek. Mert a rovásírásversenyen való részvétel – eredménytől, helyezéstől függetlenül – győzelemmel ér fel.

De hogyan is kezdődött a nap? Az iskola előcsarnokában cserkészek fogadták az érkezőket és adtak tájékoztatást a várható eseményekről. Ugyancsak cserkészek segédkeztek a hangos olvasásánál és az írásbeli feladatoknál.

A megnyitó ünnepség az iskola tornatermében zajlott. RNDr. Balázs Péter igazgató-helyettes üdvözölte a résztvevőket és mutatta be röviden az iskolát valamint az épületet, amely a Honti Kaszinónak adott otthont hajdanán. Köszöntötte a versenyt Révész Angelika a Városháza nevében és Mészáros Alajos professzor úr, az Európai Parlament MKP-s képviselője, a találkozó fővédnöke. Z. Urbán Aladár a verseny eddigi lefolyásáról festett képet, Mészáros Attila, a helyi főszervező pedig tájékoztatta a versenyzőket a versennyel kapcsolatos tudnivalókról.

Az írásbeli feladatok után (átírás latin betűs szövegről rovásírásosra és fordítva, illetve idegen kifejezések magyar megfelelőjének párosítása) a versenyzők a cserkészek kíséretében indultak az egykori honti megyeszékhely „bevételére”, azaz ismerkedtek a város nevezetességeivel. Mialatt a tanárok a versenyzők dolgozatait ellenőrizték és értékelték. Csúcsidő alatt sikerült az értékelést befejezniük, ami azt jelentette, hogy a versenyzők kiváló munkát végeztek: kevés hibát ejtettek, de jelentette azt is, hogy a tanárok voltak ügyesek, gyorsak, nemkülönben Mészáros Attila szervező szervezte meg példásan az értékelők munkáját.

Az ünnepélyes eredményhirdetés is a tornateremben valósult meg. A ráhangoló műsorban az iskola zenekara szórakoztatta a közönséget saját szerzeménnyel és jól ismert slágerek előadásával, amit a közönség nagy-nagy tapssal köszönt meg. Szakács Gábor, a Forrai Sándor Rovásíró Kör vezetője, a rovásírásverseny és műveltségi találkozó díszvendége is három saját szerzeménnyel járult hozzá a műsor kitűnő hangulatához. Ekkor került sor a rovásírásversenyek vándoroszlopának új szalaggal történő díszítéséhez, amely szalagot a két igazgató-helyettes, Bukor Erzsébet és Balázs Péter kötött fel az Urbán Árpád faragta vándoroszlopra. Az egész verseny ideje alatt jelen volt Ferenczi Gábor, a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselője, aki a díjkiosztás előtt szólt a rovásírás visszatanulásának jelentőségéről , és köszönte meg a versenyzőknek és felkészítőiknek, hogy életre szóló élménnyel ajándékozták meg őt. A versenyzők valamennyien jutalmat kaptak az emléklap mellé. A Palóc Társaság megjutalmazta a felkészítő tanárokat is, de jutott ajándék a közreműködőknek és a vendégeknek szintén. A rendezvényt, amely a Himnusz eléneklésével zárult, a Szülőföld Alap támogatta.

A VII. Felvidéki Országos Rovásírásverseny és Műveltségi Találkozó korosztályonkénti első négy helyezettje képviseli a Felvidéket a Pécsett június 18-án sorra kerülő XII. Kárpát-medencei Rovásírásversenyen és Műveltségi Találkozón. Felvidéki rovásírás-versenyzőinknek sok sikert kívánunk!

Helyezések:

A korosztály

1. Ónodi Ádám, Udvard, Majthényi Adolf MTNYA
2. Gubo Viktória, Udvard, Majt6hényi Adolf MTNYA
3. Matus Fanni, Vásárút, József Attila MTNYA
4. Almási Boglárka, Vásárút, József Attila MZNYA

B korosztály

1. Dobos Alex, Ipolybalog, Ipolyi Arnold MTNYA
2. Markó Anna Erzsébet, Felsőszeli, Széchenyi István MTNYA
3. Bálint Krisztina, Feled, Szombathy Viktor MTNYA
4. Romada Diana, Ipolyszakállos, MTNYA

C korosztály

1. Teknős Veronika, Ipolyság, Nimród Rovásíró Kör
2. Barusz Bianka, Udvard, Majthényi Adolf MTNYA
3. Dékány Melánia, Udvard, Majthényi Adolf MTNYA
4. Varga Bence, Fülek, Ifjúság Utcai MTNYA

D korosztály

1. Turák Krisztián, Udvard, Majthényi Adolf MTNYA
2. Marsalik Ágnes, Révkomárom, Ipari Középiskola
3. Szitás Angelika, Somorja, Corvin Mátyás MTNYA
4. Szomolai Csilla, Alsószeli

Fényképek:

A rovásírásversenynek otthont adó gimnázium

Vendégeink

Mészáros Alajos EP-képviselő

Komoly munkában a versenyzők

Lenický Krisztián

Szőllősi Zsolt

Barusz Bianka

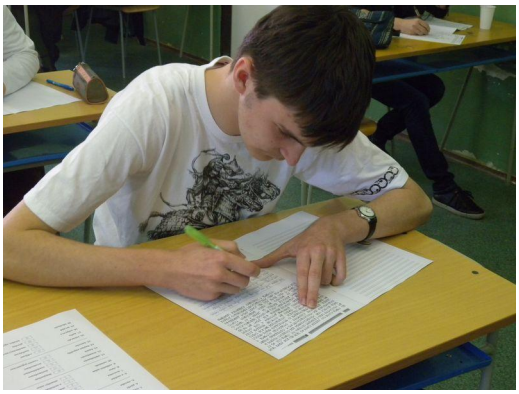
Androvics Miklós

Izsóf Lúcia

Csicsay Sarolta,Kantár Éva, Salgó Gabriella, Mészáros Magdolna

Munkában a tanárok: előtérben Vezér Klára, Imrecze Zoltán

Táblára rótt írás

Ferenczi Gábor

A gimnázium zenekara

A díjkiosztás közönsége

Szalagkötés

Szakács Gábor

Az A korosztály első négy helyezettje

A B korosztály első négy helyezettje

A C korosztály első négy helyezettje

A D korosztály első négy helyezettje

A felkészítők karéja

Mészáros Alajos beszéde

Tisztelt Rendezők, Szervezők, kedves Versenyzők, tisztelt Vendégek!

Utánanéztem kissé a reneszánszát élő rovás történetének, s magam is meglepődtem, mennyi üzenetet hordoz ez a fajta írás. Tudatosítom persze, hogy írásról van szó, kimondottan célja hát, hogy üzenete legyen.

Szakmai vitákba bocsátkozni nem kívánok, nem akarok. Nincs hozzá sem elég tudásom, sem elég bátorságom. Érzelmi kötődésem viszont – Önöknek, nektek köszönhetően – van. És ha most itt körülnézek, derűsebb világban látom magamat. Azok között vagyok, akik a száraz tényeken túl a lélek hitével és erejével művelik egy ősi kulturális kincsünk fenntartását; a szakrális titokzatossága mellett távoli üzenetek vonzásában is élnek. Mert a rovásírás üzenet, régmúltba vezet, térben és időben távoli vidékekre, s a művelőiben szervesül át jelenné, új tudássá. Akarjuk vagy nem ,egészen a Himalája sziklafaláig repít bennünket gondolatban, egykor volt fényes kultúrák idejébe, olyan világba, amelyhez hasonlót manapság inkább a bolygónkon kívüli létezést leíró fantáziajátékokban olvashatunk. A titok varázslata, ami megragad a rovásírást ápolók közösségében, s a titok megfejthetőségének közösségteremtő ereje hatja át ezeket az összejöveteleket, versenyeket is. Jó ebben az erőtérben megmártózni.

Tanárember vagyok. Mindig is szerettem diákjaim felfedező rácsodálkozását az új dolgokra, bár ez többnyire az anyagi világ valóságába tett kaland volt. Az ilyenkor felvillanó szikra új erővel töltött fel. El tudom képzelni hát, milyen élmény és erő ébred azokban, akik előtt egyszercsak megnyílnak a kusza ákombákomnak vélt jelek, s beszélni kezdenek hozzá. Beszélnek hozzá azok, akik tilalmas évszázadokban is rótták jeleiket, s miközben mi, többiek elfeledtük ezt az ősi tudást latin betűink kedvéért, egy magasabbnak vélt kultúráért, azért, hogy a minket körülvevő új szomszédok, új közösségek jobban elfogadjanak s befogadjanak bennünket, ők nem adták fel a magukét, vitték, őrizték tovább azt is. Hogy egyszer még menedéke, lelki támasza, erőforrása lehessen a népnek.

Egy nép saját értékeibe, tudásába, önmagába vetett hitének követeiként szólnak ma hozzánk. Dacolva, keményen, a kitartást, a megmaradást, a hűséget hirdetve. Köszönet érte a Palóc Társaságnak, hogy ezt felfedezte, felkarolta és terjeszti. Értékvesztett világunkban az ember önmagából meríthető erejét élesztgeti vele – mert ma mindennél fontosabb tudni: csak akkor veszünk el, ha mi magunk adjuk fel magunkat.

Ahogyan egykor pálos szerzetesek művelték a rovást az új, a latinos írásmód mellett, s bizonyították, hogy ezen a különös írott nyelven is elmondható minden, ami fontos, még a korszerű is, úgy őrizzük meg magunkat mi is. Nyelvünkkel, különbözőségünkkel együtt – mert így vagyunk magyarok.

Kedves Versenyzők, Szervezők! Míg tehetem, szívesen járulok hozzá, hogy munkájuk folytatódjon, sikerrel járjon. Jó versenyzést, kellemes együttlétet kívánok mindnyájuknak.